

פרק ד

וַיֵּרַע אֶל־יוֹנָה רַעַה גְדוֹלָה

וַיַּחַר לוֹ:

וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר

אֲנִי יְהוָה

הֲלוֹא־זֶה דְבַרִּי עַד־הַיּוֹתֵי עַל־אֲדַמְתִּי

עַל־כֵּן קִדַּמְתִּי לְבִרְחַתְּשִׁישָׁה

כִּי יִדְעָתִי

כִּי אַתָּה אֵל־חַיִּנוּן וְרַחוּם אַרְךָ אֲפִיִם וְרַב־חֶסֶד וְנָחַם עַל־הָרָעָה:

וַעֲתָה יְהוָה

קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי

כִּי טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי: ס

וַיֹּאמֶר יְהוָה

הֵהִיטֵב חָרָה לָךְ:

וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר

וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר

וַיַּעַשׂ לוֹ שָׂם סֶכֶה

וַיֵּשֶׁב תַּחְתָּיהָ בַצֶּלַל

עַד אֲשֶׁר יֵרְאֶה מֵה־יְהוָה בְּעִיר:

וַיִּמַּן יְהוָה אֱלֹהִים קִיקְיֹון

וַיַּעַל | מֵעַל לְיוֹנָה

לְהַיּוֹת צֶלַע־רֹאשׁוֹ

לְהַצִּיל לוֹ מִרַעְתּוֹ

וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקְיֹון

שִׂמְחָה גְדוֹלָה:

וַיִּמְן אֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעֵלוֹת הַשָּׁחַר לְמַחֲרַת
 וַתֵּד אֶת־הַקִּיקְיוֹן
 וַיִּבֹשׁ:

וַיְהִי | בְּזֶרַח הַשָּׁמֶשׁ
 וַיִּמְן אֱלֹהִים רֹוח קָדִים חֲרִישִׁית
 וַתֵּד הַשָּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה
 וַיִּתְעַלֶּף
 וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוֹת וַיֹּאמֶר
 טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה
 הֲהִיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקְיוֹן
 וַיֹּאמֶר
 הִיטֵב חָרָה־לִּי עַד־מוֹת:

וַיֹּאמֶר יְהוָה

אַתָּה חֹסֵף עַל־הַקִּיקַיִוֹן
 אֲשֶׁר לֹא־עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּו
 שְׁבֹן־לַיְלָה הִיָּה וּבֹן־לַיְלָה אָבַד:

וַאֲנִי

לֹא אֲחֹס עַל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
 אֲשֶׁר יִשְׁבָּהּ
 הַרְבֵּה מִשְׁתִּים־עָשְׂוָה רְבוֹ אָדָם
 אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לְשִׁמְאוֹ
 וּבַהֲמָה רַבָּה: